

lán még nagyobb, mint az NB. III.-ban volt.

A bajnokságot a Várpalotai Bányász Sportkör labdarugó csapata, ellentétben a szállingó hírekkel, megerdemelten nyerte, hiszen mind a három csapatnak 43 pontja volt, de Várpalotának összehasonlíthatatlanul jobb gólaránya.

„Jóakaróink” megjósolták nekünk, hogy ha meg is nyertük — szerintük igazságtalanul — a bajnokságot, akkor a Nemzeti Bajnokság II. osztályába jutást, az osztályozó mérkőzéseken nem tudjuk kiharcolni.

Az első mérkőzésen, Sztálinvárosban, mintha igaza lett volna a jósoknak, mert az első osztályozó mérkőzést Várpalota 0:2-re elvesztette. Sokan mosolyogtak akkor kárörvendően szerte a megyében, mintha mondták volna, „Látjátok, nekünk volt mégis igazunk!”

Annál jobban elkomorodtak akkor, amikor az osztályozó mérkőzések befejezésével a hat bajnok csapat közül Várpalota, a büszke bajnokok bajnoka címmel, került be elsőnek a Nemzeti Bajnokság II. osztályába.

### Valóban szerencsés csapat Várpalota?

Szeretik ráfogni sokan Várpalotára, hogy a csapat szerencsével játszik és általában nincs hadilábon Fortuna Isten-asszonyával. Ezzel szemben, aki látta az osztályozó mérkőzések sörözetát, vagy a bajnoki mérkőzéseket, más véleményen van a csapat képességeiről. Hiszen Cellben a Győri Lokomotív ellen, vagy Keszthelyen az ezer főnyi idegen szurkolóktól buzdírtott ellenfél ellen, és Tatabányán az egyenlő erejű Tokod

Várpalotán. Ehhez véleményünk szerint már több szükséges a szerencsénél. Működése alatt óriási átalakuláson ment át a csapat stílusban és bajtársi összetartásban egyaránt.

*A Párt, a szakszervezet és a vállalat segítségével* nélkül, bátran kijelenthetjük, hogy ezt az eredményt nem érthette volna el az egyesület. Reméljük, az Egyesület ki is érdemli további jó munkájával a további segítséget, és miként a békekölesönjegyzéskor is, úgy bármilyen alkalomkor számíthat a Párt, a szakszervezet és a vállalat a csapat játékosainak aktív bekapcsolódására.

### Bentmarad-e a csapat az NB II.-ben?

Kétségtelen, hogy nem lesz egyszerű feladat a Nemzeti Bajnokság II.-ik csoportjában az egyesület helyzete. De bízunk abban, hogy ott áll a csapat mögött az a 3000 főnyi szurkolótábor, akinek buzditása erőt fog adni a győzelem kivívásához. Ezenkívül valamennyi játékosunk jól képzett, rutinnal rendelkező labdarugó, akik tudásukat az edző munkájával karöltve, hasznosítani tudják majd. Nem szabad a csapatnak kiesnie. Méltóan kell képviselni a szocialista bányavárosunkat a sportban, hiszen ezzel tartozunk Várpalota dolgozóinak, akik olyan sok áldozatot hoznak a sportért.

emléksük — kellene utazni. Ha ezen hosszú utakat vonattal kellene megtenni, óriási költségbe kerülne, mert előző nap kellene megérkezni a csapatnak. Ha a mérkőzés napján utaznak a faramtságától, a megtörődöttségtől elgyötört csapat

terén szükséges segítségnyújtás elsősorban az illetékesektől. Talán még nem késő, tavaszra még rendbe lehetne hozni, ehhez azonban azonnali sürgős intézkedés kell azoktól, akik erre hivatottak.

Csiki Iván.

### „Táblás” ház

Pártbizottságunk határozata értelmében termelési versenyünket páros és egyéni verscsapatok és dolgozók előtt állandóan ismertetni kell.

*Csmaltattunk nagy kottséggel és v'ánjárással egy hatalmas verseny táblát, melyen kis apró figurák másznak felfelé lé rákon, jelezve a verseny eredményeinek százalékát*

Vagy a figurák ellenszenvesek a szakszervezet és az üzemek versenyfelelőseinek, vagy attól félnek, hogy a kb. egy hónap ó a befestett alakocskák még nem száradtak meg, ezért nem nyulnak hozzá, de tény az, hogy a kis mászó figurák még ma is ott vannak, min ahol egy hónappal ezelőtt voltak.

Eh, mit figurák, mondta egy szép napon a szakszervezeti versenyfelelős, én irástudó ember vagyok, hát én nem fogok a figurákkal bajlódni, hanem írásban fogom közölni a dolgozókkal a verseny eredményét. Szavait tett is követe és csináltatott egy nagy fekete táblát, különböző vonalakkal áthuzva és azt kiakasztotta a nagy létrás-tábla mellé. Hát így már két tábla van kint az előcsarnokban nálunk, de egyikén sincs a verseny eredménye vezetve. A figurák nem másznak és az írók nem írnak.

Most izgatottan várjuk, hogy mikor jelenik meg egy harmadik tábla az előcsarnokban, melyen most már talán akarják vezetni a verseny eredményét.

Vagy talán nem akarják?!

Figyelő.

## a várpalotai dolgozók?

Előt'ünk, várpalotai bányászok előtt Várpalota város közvilágításában teljesen érthetetlen dolgok történnek. Amióta községünkben város lett, különösképpen szembeötlő, hogy a közvilágítás teljesen csődöt mond és aloronyat után teljes sötétség borul a városra. Nem szó-nánk semmit, na az elektromos áram takarékoságát figyelembe véve legalábbis minimális világítást kapnánk, főleg olyan utakon és utcákon, amelyek a dolgozóink járnak-kelnek.

Sajnos, meg kell állapítanunk, hogy a minimális közvilágításnak is hiájával vagyunk és már előfordult olyan eset, hogy a strand fürdő mellett vezető úton a sötét miatt egyik v'ajárunk olyan szerencsétlenül lépett le a lépcsőn, hogy annyira megrándult a lába, hogy az egész műszak alatt alig tudott valamit dolgozni.

Ha figyelembe vesszük a 20 mázrás fejteljesítményt, mindjárt látjuk, hogy milyen kiesést idézett elő a közvilágítás hiánya. Nem véletlenül mondjuk azt a szót, hogy közvilágítást hanyagul kezelik, mert rá is mutattunk arra, hogy mi készített bennünket ilyen súlyos megálapításra. Többször tapasztaltuk — és a dolgozók részéről erős kritika tárgyát képezte —, amikor látták, hogy világos nappal a közvilágítási lámpák teljes erővel ontják sugaraikat, az egyébként is világos utcára. Hol van itt anyagtakarékosság? Hol van itt szem előtt tartva népgazdaságunk alapvető követelménye: Takarékoskodj az anyaggal és az energiával. Ha az ÁVESZ dolgozó anyagtakarékossággal is kívánják szolgálni az ötéves tervünk sikerét, úgy a magunk részéről inkább ajánljuk, hogy a holdfényes éjszakákon csökkentsek a kivilágítás fényét annyira, amennyire az lehetséges.

Jövönk biztosítéka és záloga a gyermek. Gyermkeinket féltve

és aggodalommal engedjük el az iskolába, mert onnan kijövet 5—fél 6 órakor, a tanítás végeztével az apróságok vaksötét utcákon botorkálnak hazafelé. Veszélyes és forgalmas utakon ki vannak téve annak, hogy a nem kelő ki-világítás miatt közúti balesetet szenvednek. Ezért kéro szóval fordulunk az illetékesekhez, hogy érezzék át a szülők aggodalmát és világítsák ki az utcákat, hogy a kisgyermek biztonságosan térjenek vissza a szülői házhöz.

De nem mehetünk el szó nélkül a környékbeli üzemek dolgozóinak panaszai előtt sem, akik Pétfürdőről, Inotáról, vagy Veszprémből jönnek haza délután a 6 órai vonattal és akik a becsülettel végzett munkájuk után kénytelenek botorkálva végigjőni városunk főutcáján. Ha eső és sár van, a víztócsába belelépnek és gyakran olyan megnylvánulásokra kerül sor, ami a nyomdafestéket nem bírja el.

Dolgozók ók is, mi is, s nem tehetünk különbséget egymás között. Nem is az a célunk e rövid cikkel, hogy mérgeeljük, hogy ki a bányász és ki a gyári munkás, hanem azt kérjük, hogy az összes dolgozók Várpalotán kivilágított utakat és utcákat kapjanak és mindannyian a jól végzett és becsülettel kidolgozott műszak után kivilágított utakon térhessünk pihenőre.

Reméljük, hogy kérésünk meghozza a kívánt eredményt, az illetékesek oda fognak hatni, hogy a világítás körüli hiányosságok a legrövidebb időn belül meg szünjenek.

Tóth Pál

### VÁRPALOTAI Bányász A Bányauemi Pártbizottság hetilapja:

Felelős szerkesztő: Gara György  
Felelős kiadó: Domann Károly  
Szerkesztőség: Várpalota Bányász- és Veszprémi Nyomda, Veszprém.  
Felelős vezető: Steltzer Ferenc